

allerede, siger jeg, være den smukkeste Debut, den højtærede Indenrigsminister kan gøre.

Den højtærede Justitsminister har i Anledning af mine Udtalelser om forskellige Forhold vedrørende den offentlige Børneforsorg svaret mig paa en saadan Maade, at jeg tvinges til at give et ret udførligt Svar. Den højtærede Justitsminister begyndte med at sige: „Et er jo, hvad Staten kan evne at bidrage til saadanne Formaal, et andet er, om man tidlig og silde bør henvise Folk til kun at rette Krav til Staten og oven i Købet bebrejde dem, at de ikke have gjort det, i alt Fald ikke stærkt nok“. Den højtærede Justitsminister stiller sig her paa samme Maade som de øvrige Ministre: Der ydes foreløbig ikke flere Penge til denne Opgave. Det maa ifølge den højtærede Justitsministers Opfattelse være det private Initiativ, som her tager Affære. Men det private Initiativ har jo spillet fallit. Skulle flere Børn sulte ihjel? Skulle Forstandere og Børnehjemsledere tvinges til at leve under de samme daarlige og fattige Vilkaar, som de have levet under hidtil? I forrige Samling var vi dog fra alle Sider enige om her i denne Sal, at nu maatte der finde et Brud Sted paa dette Omraade, og nu maatte der stilles de fornødne Bevillinger til Raadighed til Løsning af Børnehjemssagen.

Den højtærede Justitsminister siger, at det er ikke en Statsopgave. Jo, det er netop en Statsopgave at komme de forsømte, forældreløse og vanrøgtede Børn til Hjælp, og jeg tror ikke, det vil lønne sig for dem, som kræve de mange Millioner til militære Øjemed, at ville fastholde det Standpunkt, at der til denne store Opgave ikke maa ydes nye og større Bevillinger. Det er netop en af Hovedskavankerne ved den offentlige Børneforsorg, at man ikke har de fornødne Midler, og det er i Virkeligheden en Anklage, man kan rette mod mange af de Mænd og Kvinder, som i Aarenes Løb have haft med den Sag at gøre, at de ikke have stillet Krav til det offentlige for derved at afhjælpe de Brøst, der var.

Den højtærede Justitsminister talte noget om den Fru Sira Lind'ske Sag og mente, at i den Sag var der overdrevet fra min Side, og at der i nogen Grad var gjort Fru Lind Uret, selv om hun var ret uheldig. Maa jeg hertil sige, at af alle Tyverier synes jeg, intet er saa gement, som at et Barn bliver plyndret paa aaben Gade af en voksen Person. Men hvad har

Fru Sira Lind gjort? Hun har til Overværgeraadet indleveret Regninger paa Tøj, som Børnene skulde have udleveret, men ikke have faaet. Det forekommer mig dog, at man maa kræve, at den Person, der indlader sig paa noget saadant, i det mindste bliver dragen til Ansvar. Jeg beder saamænd ingenlunde den højtærede Justitsminister være mig til Hjælp i denne Sag, i alt Fald ikke personligt. Jeg skal nok søge at klare den selv. Jeg vil haabe, at den højtærede Justitsminister altid har forstaaet at klare de Sager, han har ført for andre Folk, som jeg har forstaaet at føre og klare mine Sager. Men jeg kunde ganske vist ønske at faa stillet til Raadighed fra Overværgeraadet de Regninger, som Fru Sira Lind har indleveret, og Navnene paa de Personer, som skulde have modtaget det ommeldte Tøj.

Nu siger den højtærede Justitsminister, at hvad Fru Sira Lind angaar, har Overværgeraadet taget Affære, og af hans Tale maatte man tro, at Overværgeraadet havde handlet straks, da der fremkom Kritik. Det er jo slet ikke sandt! Overværgeraadet har ikke taget Affære, da der blev rejst Kritik og alvorlige Klager. Det er kun to Maaneder, siden Politimester Goll i Aarhus meddelte mig, at han for over et Aar tilbage gennem sine Betjente var kommen til Kundskab om, at Børnene halvsultede og blev daarligt behandlet paa det af hende ledede Hjem, at hun gemte Børnene i Kælderrum, naar der kom fremmede, og Politimester Goll meddelte mig, at han havde henvendt sig til Overværgeraadet i den Anledning, men Overværgeraadet havde ikke taget hans Klage til Følge i Betragtning af en Redegørelse, der var fremkommen fra Politispektør Steffensen. Det er omtrent to Aar siden, at en Medhjælper ved et af Fru Sira Lind ledet Børnehjem, Frk. Græshauge, i et københavnsk Blad, nemlig „Social-Demokraten“ rettede et skarpt Angreb paa Fru Sira Linds hele Børnehjemssvind, og Overværgeraadet tog ikke Affære.

Den højtærede Justitsminister talte videre om Børnesagen og sagde, at der ikke var fremkommet noget, som bestyrkede de Angreb, der i et fynsk Blad var rettede paa Gelsted Skolehjem, og han sagde videre, at Overinspektøren havde meddelt ham, at der fra 1. Juli 1907 til Dato ikke skulde være straffet et eneste Barn der. Her maa den højtærede Justitsminister være bleven vildledt af sin Embedsmand, Overinspektøren; thi her er en Gengivelse af Straffeprotokollen fra Gelsted Skole-